

Світло Правди

per aspera ad astra

Газета розповсюджується

безкоштовно

«Світло Правди» №39-40 (113-114) липень-серпень 2011р. видання Молодіжної комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ

«Вкорінені і збудовані на Христі, зміцнені у вірі» - гасло XII прощі до Кирилоса

Саме ці слова апостола Павла (пор. Кол. 2:7), які Папа Венедикт XVI використав для свого послання на Світовий День Молоді у Мадриді, стали основним гаслом XII єпархіальної пішої прощі до Галицької чудотворної ікони Матері Божої з Кирилоса. Ця проща відбулася 23-24 липня з благословення Правлячого Архієрея Івано-Франківської єпархії УГКЦ Кир Володимира (Війтишина) і була організована Молодіжною комісією Івано-Франківської єпархії УГКЦ (голова о. Віталій Дем'янець) при сприянні багатьох небайдужих людей, організацій, влади.

У суботу, 23 липня, після Архієрейської Літургії, яку очолив Владика Софон (Мудрий) в Катедральному Соборі Святого Воскресіння, отримавши благословення, всі учасники прощі вишли в дорогу.

По дорозі до Кирилоса прочани завітали на короткий перепочинок до храму св. Миколая в с. Ямниця. Прочан зустрів та звернувся із вітальним словом парох, декан Єзупільський, о. Богдан Курилів.

Наступна зупинка відбулася біля церкви Архистратига Михаїла в с. Тязів, де прочан привітав парох о. Ігор Баланда, який поблагословив присутніх на щасливу дорогу та окропив свяченою водою.

Невдовзі на Вікторівському повороті учасників прощі чекав смачний обід, приготований Мальтійською Службою Допомоги, а відтак колона продовжила свою пішу прощу до Кирилоса.

Близько 16:30 год. прочани прибули до Кирилоса.

О 17:30 год. учасники прощі спільно молилися молебень до Богородиці, який очолив декан Галицький о. Василь Завірач. Після молебня відбулася євангелізаційна програма, яка була підготована місійною групою Івано-Франківської єпархії УГКЦ та молодіжною спільнотою "Як Марія".

Повечерявши, прочани взяли участь у

Великій Вечірній, а відтак вишли в похід зі свічками до джерела, де відбулася співана вервиця.

Близько опівночі розпочалися нічні чування та молодіжна євангелізаційна програма.

У неділю, 24 липня, на завершення XII єпархіальної прощі до Галицької чудотворної ікони Пресвятої Богородиці з Кирилоса відбулася Архієрейська Літургія, яку очолив Преосвящений Владика Кир Володимир (Війтишин).

У своїй проповіді Владика Володимир зазначив, що саме у Кирилосі розташована більшість пам'яток археології, архітектури та історії Галичини, і саме тут був один із наймогутніших осередків нашої державності. Тому ми зобов'язані шанувати та берегти свою історичну спадщину.

Окрім того Преосвящений Владика розповів вірним про свою зустріч з Главою УГКЦ Блаженнішим Святословом (Шевчуком), під час якої Блаженніший виявив бажання особисто відвідувати щорічну прощу у Кирилосі, яка мала би відбуватися в останню неділю липня.

Після Святої Літургії всі учасники прощі процесійно вишли до Княжої криниці, де відбувся чин освячення води.

Фоторепортаж із прощі дивиться на 2-ї сторінці.

Інформаційний центр Молодіжної комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ

Зaproшуємо читачів газети «Світло Правди» стати дописувачами нашого видання. Зробімо молодіжну газету ще цікавішо! Дізнавайтесь також новини з життя молоді на сайті Молодіжної комісії: www.mkugkc.if.ua

Висловлюємо подяку друкарні "Місто НВ" за безкоштовний друк даного номеру газети

**ДРУКАРНЯ
МІСТО НВ**

м. Івано-Франківськ,
вул. Незалежності, 53
тел. (0342) 55-94-93

Фоторепортаж із XII єпархіальної прощі до Галицької Чудотворної ікони Пресвятої Богородиці з Кирилоса, яка відбулася 23-24 липня, дивіться на стор. 2

Більшість дітей уявляють собі далікій закордон у рожевих кольорах, тоді як їхнім батькам доводиться знайомитися з іншою стороною "щасливого життя".

стор. 3

Які асоціації виникають у вас, коли ви чуєте слово «сім'я»? Добре, якщо це діти, весілля, навіть просто спільній побут. Гірше, якщо при слові сім'я ви згадуєте черговий анекдот про подружню зраду...
стор. 4

Фоторепортаж прощі до Галицької чудотворної ікони Матері Божої з Крилоса (23-24.07.2011)

Початок прощі вулицями м. Івано-Франківська

Євангелізаційно-концертна нічна програма

Йдемо далі після короткого відпочинку у с. Ямниця

Зустріч Владики Володимира (Війтишини) у Крилосі

Смачний обід від Мальтийської Служби Допомоги
липень- серпень 2011 р.Б.

Під час Архієрейської Літургії 24 липня

Забери мене, мамо!..

Анничці 17 років, вона навчається в Інституті мистецтв. У неї велика родина – дідусь, бабуся, батько, тітка, двоє молодших сестричок. Батько Ані помер, коли їй було лише вісім, а мати через рік поїхала до Англії на заробітки. Відтоді вона жодного разу не змогла навідатися на Батьківщину, але щодня спілкується з сім'єю телефоном. Аня каже, що зовсім не почувавшися обділеною. Вона хоче бути з мамою, але чудово розуміє ситуацію та сподівається ... невдовзі також податися за кордон.

Діти у слухавці

За даними Державного комітету статистики, торік з України виїхало близько 15 тисяч заробітчан. Неофіційно – чи не вдвічі більше. Багато з них уже не

повернуться. У той час, коли на державному рівні еміграцію називають негативним явищем, з яким принаймні декларують намір боротися, діти емігрантів також мріють виїхати, вслід за батьками.

Студентці медичного університету Наталі 18 років. Батько дівчини поїхав шукати кращої долі у Сполучених Штатах, коли його донощі було лише чотири. Наталі живе з мамою, має старшу сестру, яка мешкає окремо. За ці роки дівчина

Більшість дітей уявляють собі далекий закордон у рожевих кольорах, тоді як їхнім батькам доводиться знайомитися з іншою стороною “щасливого життя”.

звикла жити без тата, хоча й зізнається, що сумує за ним, тим паче вони часто спілкуються в інтернеті. Своє майбутнє дівчина бачить не в Україні. “У Німеччині медицина на значно вищому рівні і своє професійне майбутнє я б хотіла реалізувати саме там”, - пояснює Наталія.

Дещо схожа історія у Лесика. Хлопцеві шістнадцять, він навчається у

професійно-технічному училищі №3 і обожнює малювати. Лесикова мама виїхала на заробітки до Ізраїлю шість років тому. В Україні жінка залишила двох синів та чоловіка. Лесик згадує, що перший рік без мами був важким. Однак потім хлопці навчилися самостійно поратися із хатніми справами – створили таке собі “чоловіче коло” із власними домашніми правилами. “Багато маминих знайомих виїхали до Канади, - розповідає Лесик. - Кажуть, там багато українців, зовсім інший рівень життя, ставлення до людей. Я б хотів поїхати туди на навчання і трішки заробити грошей, але жити хочу в Україні”.

Материнський хрест

Більшість дітей уявляють собі далекий закордон у рожевих кольорах, тоді як їхнім батькам доводиться знайомитися з іншою стороною “щасливого життя”.

Франківчанка Ірина Данильчук вісім років тому виїхала на заробітки в Італію і пробула там вісім місяців. В Україні жінка залишила двох десятирічних донощок і чоловіка. В Італії пані Ірина доглядала стару жінку, яка не могла самостійно ходити. Щонеділі старенку навідували близькі родичі.

“Коли вони приходили, я годувала маленьких онуків цієї пані, - розповідає Ірина, - і дивлячись, як вони їдять, плакала, бо думала, а що їдять мої діти? Адже їм ніхто нормально не приготує. Знаєте, як то чоловік нашвидкоруч щось зварить чи засмажить, та й усе. А малюкам потрібне повноцінне харчування. Телефоную додому – по один бік слухавки плачу я, по інший плачуть діти... Я не витримала такого життя, повернулася додому. Хоч грошей завжди не вистачає, але краще бути з дітьми, ніж з грошима”.

Одівчина проблема

Психолог Тетяна Кулішка пояснює, що багато заробітчанських дітей планують виїхати за кордон, бо праґнуть до батьків. “Всім дітям потрібні мама й тато, і це нормальні. Малеча сумує за батьками найбільше, а старші хочуть емігрувати, бо не бачать в Україні перспектив для життя і кар'єри. Неабиякий вплив мають телебачення та інтернет, які показують молодим людям красиве життя поза межами нашої держави”.

Із кожним роком кількість людей, які хочуть покинути Україну, зростає. Їдуть батьки, потім діти... а хто ж залишиться?

Роман КРАВЕЦЬ
студент ЛНУ ім. І.Франка

Духовні роздуми Зірка

- Ти чому така сумна? - спітала одна Зірка іншу.
- Думаю, що мені потрібно згаснути і впасти.
- Чому так швидко? Адже ти недавно лише засяяла, коли зародилося кохання між цими двома людьми!!! Невже так швидко воно минуло? Чи це не було кохання?

- Було, - сумно зітхнула Зірка. - Ти ж знаєш, що інакше я б не засяяла. Просто для неї воно ще залишилось, а для нього виявилось черговою пригодою...

- Ale, якщо для неї було справжнім, значить воно не згасне і не згаснеш ти! - спробувала заперечити інша Зірочка.

- На жаль, вона сама його загасить у своєму серці і не дозволить більше йому палати ніколи. А коли згасне остання іскра любові, тоді згасну і впаду я. Ти ж це знаєш...

- Ale чому так відбувається? От я вже

горю роками і оті двоє старенківських людей і далі разом, і між ними є любов, хоча й пережили вони разом багато випробувань. Бувало, що я також думала, що от-от згасну, але щораз розгорялась знову і знов. А тут такі молоді... чому так?

- Твоє подружжя поблагословив Господь в тайні Шлюбу, а вони в свою чергу прийняли Господа в своє життя, а ці люди надіялись жити разом так - просто надіючись на самих себе....

Оля ДІДУХ

www.dyvensvit.org

Які асоціації виникають у вас, коли ви чуєте слово «сім'я»? Добре, якщо це діти, весілля, навіть просто спільний побут. Гірше, якщо при слові сім'я ви згадуєте черговий анекдот про подружню зраду або ще щось і гірше. Але, на жаль, часто в людей виникають саме такі асоціації. Вже більше ста років в розмислах про стан сім'ї широко використовується поняття

народжувати дітей, адже підвідомо людина не буде відчувати стабільності відносин в такому «вільному» шлюбі. Більшість людей в нашему суспільстві настільки незрілі, що громадянський шлюб для них – можливість не свободи, а свавілля, вони не готові брати на себе відповідальність. Чому люди приймають громадянський шлюб? Бо не впевнені в

По-друге, що часто мають на увазі під поняттям сім'ї? Згідно соціології, сім'я – ланка суспільства. Згідно економіки, сім'я – спільне ведення господарства... І так далі і тому подібне.

Так само і з батьківством та материнством. Знову фізіологія (у даному випадку генетика + ембріологія), знову соціологія: сімейне виховання як

Сім'я: сіра буденність чи духовний союз

«занепад сім'ї». Ті, хто підіймає питання про цінність сім'ї, часто стають об'єктами критики, нерозуміння та навіть висміювання.

Сім'я ніколи не робилась предметом філософського дослідження, залишаючись темою белетристики, рідко поезії, але головним чином – жартів, пародій та анекдотів. Саме таке ставлення до сім'ї переважно панує і зараз в Україні. За всім цим стоїть незадоволення сім'єю, скоріш за все викликане недовірою, сумнівом в її силах, в її цінності. Як ще можна пояснити нашу несамостійність та безвідповідальність сьогодні, коли, озираючись навколо, бачимо здатних до шлюбу, але самотніх, здатних до народження, але бездітних, неповні сім'ї, самотніх старих людей та дітей, покинутих батьками.

Україна зараз друга в Європі за кількістю розлучень, а народжуваність навіть не дотягує до середньоєвропейського показника. І це, не врахуючи розлучень людей, що перебували у громадянському шлюбі. За даними статистики, серед молоді 15-24 років кожна третя людина живе в громадянському шлюбі, не розписаною. І за прогнозами кількість громадянських шлюбів буде рости і надалі. Добре це чи погано? Однозначно сказати не можна. Звісно, що таке штамп в паспорті? – Чиста формальність і людям, які й так не можуть жити один без одного, не потрібен. Але людина – це така істота, яка потребує певного ритуалу, ініціації, аби повістю осягнути важливість її рішення та свою відповідальність. І такою ініціацією якраз постає весілля. Громадянський шлюб, як вважають психологи, формує практику безболісної розлуки. Люди не будуть намагатись зберігати відносини, буде здаватись, що легше створити нові. Звідси небажання

тому, що хочуть прожити з цією людиною все життя, ніби залишаючи за собою можливість будь-якого моменту піти.

Чому ж так? Можливо, через те, що люди не надто ретельно підходять до вибору своєї другої половинки. Але мені здається, така ситуація склалася в нашему суспільстві, через те, що поняття сім'ї викривлене в нашій свідомості і ми часто не розуміємо справжньої суті сім'ї.

Що є для типової сучасної свідомості дійсність подружнього життя? По-перше, статеві стосунки, фізіологія. Сучасна людина намагається вивчити з книжок прийоми сексуальної техніки – хіба від такої людини не відгонить зневіро? Не хочеться називати в такому зв'язку ім'я справді славетне, але холостяк Еммануїл Кант визначив шлюб як контракт про взаємну передачу в користування відповідних частин тіла; це, звичайно, найнедотепніша і найбеззмістовніша дефініція, яка колись спадала на думку цьому великому мислителеві.

суспільна інституція, знову економіка. А якщо звести батьківство до Фройдівського «єдипового комплексу», то що ж тоді стане з сім'єю? Чи не здається вам що це все занадто поверхневе? Що ж таке сім'я? І не те, і не те і не те, а що тоді?

Як писав Сергій Аверінцев (знакова постать у східноєвропейській філологічній науці та філософській думці ХХ ст.), це все проекцій, а не сама річ. Сім'я – це щось набагато простіше і нічого схожого на її незрівнянну простоту у вищенаведених прикладах немає. Сім'я – це не казенна «ланка суспільства» і навіть не «романтичний союз сердець». Це духовне единання, духовний союз.

В чому ж полягає найбільша складність при утворенні сім'ї? В сімейному житті ви зближуєтесь впритул з кимось іншим, дуже відмінним від вас, з зовсім іншою людиною.

Чоловік має з'єднатись з жінкою і перейнятись її жіночим поглядом на речі, її жіночою душою – до глибини своєї власної чоловічої душі; і жінка має таке ж складне завдання щодо чоловіка. Чоловік і жінка приходять з різних сімей, несуть різні традиції, різні погляди, навіть різні жести та інтонації. І це все має поєднатись і стати єдиним союзом.

Щодо стосунків між батьками та дітьми, то тут, навпаки, єдність плоті і крові – на початку шляху, але потім – знову і знову віддалення дитини, перетворення її на самостійну людину. Те, що колись існувало невіддільно від матері, має стати особистістю. Це випробування і для батьків і для дітей: наново прийняти як іншого того, з ким колись складав одне нерозривне ціле.

Юлія САЛІЖЕНКО
www.molotoff.info